

WERKEN MET KRACHTEN OP VERSCHILLENDE BEWUSTZIJSNIVEAUS

Er zijn in het menselijk bestaan een aantal krachten, sommige zuiver materieel, andere geestelijk. Wanneer we ze een beetje willen benoemen dan kunnen we daarvoor hier en daar gangbare namen gebruiken. We hebben in de eerste plaats wat men noemt dierlijk magnetisme, in de tweede plaats wat men noemt Od-kracht, in de derde plaats hebben we geconcentreerde levenskracht, die eigenlijk voor een deel bij het levenslichaam en voor een deel bij het astraal behoort. Daarnaast kennen we verschillende vormen van geestelijke energieën die kunnen worden opgevangen, getransformeerd en door het lichaam weerkaatst.

De procedures die gebruikt worden zijn sterk afhankelijk van de persoon die met die krachten werkt. Ik zeg dit nadrukkelijk opdat u niet denkt dat alles behoort tot een zeker ritueel, dat is zeker niet waar. We hebben wél te maken met onze eigen instelling.

Laat me een paar heel eenvoudige voorbeelden geven: U bent ziek. Normalerweise hebt u genezende energieën. Door die ziekte bent u bezig met uw eigen kwaal. Wanneer u dan met dierlijk magnetisme of levenskracht probeert een ander te genezen, is de kans erg groot dat u er allebei slechter, en niet beter van wordt. Want u bent geconcentreerd op een disharmonisch aspect in uw eigen lichaam en zult onwillekeurig het disharmonische aspect van de ander bij uzelf overnemen. U neemt dus veel eerder de symptomen over dan anders het geval is, terwijl u in de tweede plaats geen harmonische maar een onevenwichtige kracht overdraagt naar de ander. Het is duidelijk: dergelijke dingen moeten we niet doen.

De niveaus van bewustzijn van een mens zijn nogal verschillend. We hebben natuurlijk het direct bewuste werken, wat menig magnetiseur dan ook wel gebruikt. We hebben daarnaast het werken vanuit het onbewuste. We hebben ook nog het werken naar concentratie en vaak meditatie, op basis van geestelijk aanwezige krachten op niveaus, waarbij we zelf met ons eigen bewustzijn geen beperking meer vormen voor datgene wat naar ons toevloeit en wat we van daaruit doorgeven. De bewuste wijze van werken is betrekkelijk eenvoudig. Men stelt zich voor wat men gaat doen. Men neemt vervolgens dit beeld aan als een werkelijkheid. Het is dus een autosuggestief proces. Vanaf dit ogenblik handelen wij alsof de energieën aanwezig zijn, ook wanneer we het zelf niet voelen. Het wonderlijke is dat wij bij genezing, maar ook bij bepaalde andere zaken, dan zonder meer effect bereiken. Denken wij dat beroering noodzakelijk is, dan zullen wij, wanneer we wat afstand nemen van de patiënt, geen kracht kunnen uitstralen. Wanneer we echter aan de telefoon met iemand bezig zijn, en we stellen ons voor dat we alleen via het geluid van onze stem de kracht overdragen, dan blijkt dat ook op zeer grote afstand een directe werking bereikt kan worden.

Werken we op afstand, (genezing, inductie van dromen, overbrengen van gedachten of gevoelens), dan dienen we rekening te houden met het volgende: Wij bouwen, en dat is een bewust proces, een voorstelling op van degene die we willen bereiken. Die voorstelling hoeft niet volledig zuiver en juist te zijn, hoeft geen foto te worden, al is het maar iets wat weer lijkt op het portret dat uw drie- of vierjarig dochttertje van u tekent, - met een paar lijntjes, pijpensteelfiguur -, maar je moet wéten dat het die ander is. Daardoor breng je in feite de ander in je nabijheid. De ander is direct bij je, is in je gedachten.

Al wat je al dus doet gaat over een korte afstand. Het blijkt dat door het uitschakelen van het begrip afstand, afstand voor dergelijke krachten weinig of geen beperkingen betekent. Dit geldt ook trouwens voor wat men dierlijk magnetisme noemt. En dat is wel het meest verwonderlijke, omdat dit toch voor een groot gedeelte door het lichaam zelf wordt geproduceerd, kennelijk is alleen de voorstelling, en daardoor het afwijzen van de huidige werkelijkheid, voldoende om die kracht, of iets wat er op lijkt, op grote afstand te doen herontstaan. Dan kennen we het onbewuste werken. Zeker wanneer iemand nog geen bewust en deskundig genezer is, zal het heel erg moeilijk zijn om bijv. een diagnose te stellen. Probeer het dan ook niet. Zeg ten hoogste als je iets aanvoelt: o, u hebt daar geloof ik pijn, maar ga er niet verder op in. Elke omschrijving die u geeft legt als het ware voor uzelf de werking van uw krachten vast.

U stelt: ik wil genezen. Daar bent u dus mee bezig. Of: ik wil een gedachte overdragen, of wat anders. Daarna vergéét u het eenvoudig. U kunt de patiënt genezen en gelijktijdig Shakespeare citeren, of als u dat liever wilt, het sprookje van Repelsteeltje vertellen. Uw eigen denken is niet belangrijk meer en omdat u geen voorstellingen eraan verbindt zult u op onbewust niveau synchroniseren met de lichaamsstromingen, dus ook de onregelmatigheden, van de ander.

Werkt men op deze manier, dan zal men vaak zien dat een genezer, automatisch eigenlijk, door die aura gaat en de handen blijven precies staan waar de juiste contactpunten zijn. Hij haakt bewust of onbewust in op bepaalde knooppunten van levensstroming, zoals je die bij acupunctuur ook wel ziet. Of hij wendt zich naar bepaalde plaatsen in de aura, en dan is het opvallend dat één daarvan over het algemeen een chacrum vormt, of vlak daarbij is gelegen. Je kunt op die manier betere resultaten bereiken. Dan kun je natuurlijk ook werken met meer geestelijke krachten, waarbij overigens de nu omschreven weer stoffelijke krachten natuurlijk niet uitgesloten zijn. Een belangrijke factor hierbij, is je eigen levensenergie. Om werkelijk met hogere krachten te werken is het noodzakelijk dat die levensenergie als het ware rustig is, vlak is. Men bereikt dit door procédés als meditatie, of eventueel gewoon beschouwen van iets. Doe je dit dan ontstaat daardoor de innerlijke rust die je nodig hebt.

Wil je nu de patiënt verder genezen, dan kun je daar nog aan toevoegen dat je, als het ware in de meditatie, je verbonden wilt gevoelen met een hogere wereld. Het resultaat zal over het algemeen zijn, dat inderdaad, wanneer entiteiten aanwezig zijn, zij uw oproep horen, en dat daarop gereageerd wordt. Zowel uw eigen wezen, dat eveneens tot bepaalde sferen behoort, als deze ander, voeren energie toe, maar deze energie moet omgevormd worden. Het signaal van uw patiënt is een signaal van een bepaalde verstoring. Dat wordt ook in uw eigen levensenergie afgetekend, maar deze is in zich rustig en wil zich dus herstellen. Alle energie die komt, wordt gebruikt om te herstellen en om te zorgen dat als het ware verdere verstoringen niet voor kunnen komen, of ongedaan worden gemaakt. Al die energie die daartoe nodig is, vloeit automatisch door naar de patiënt, die immers de oorzaak van de storing is.

Bent u echter zelf onrustig, dan zal een deel van de geestelijke, en misschien ook levensenergie, gebruikt worden om in uzelf weer een beetje rust en een niveau tot stand te brengen. De doorwerking naar de ander is dan geringer. U zult zeggen: ja, nu ben je bezig met genezen, genezen, genezen. Het is inderdaad datgene waarvoor je die krachten het vaakst gebruikt. Maar er zijn andere dingen. U hebt waarschijnlijk allemaal wel gehoord over telekinetische elementen, poltergeist verschijnselen. Worden heel vaak door jeugdigen veroorzaakt, vooral in de puberteitsjaren. Wat blijkt het geval te zijn? Onbewuste ressentimenten of wensdromen, bepalen de uitstulping van energie - in casu heel vaak een soort plasma, of ectoplasma, als u dat liever hebt -, en de effecten die dit zal hebben.

De jeugdige die stenen door de lucht laat vliegen die alle ramen verbrijzelen, is heus niet bezig bewust ramen in te gooien. Maar hij of zij heeft een bepaald ressentiment, en het opheffen daarvan is het veroorzaken van een zekere wanorde en een zekere storing, en misschien zelfs iemand voor gek laten staan. Het is duidelijk: hier is een onbewust proces bepalend. Nu horen we ook van mediums die dat doen. Eén van de bekendste was David Home, die, zoals u weet, o.m. het ene raam uitzweefde en het andere weer binnen. Dan kun je zeggen: ja, was het geen illusie? Nou het kan héél goed echt gebeurd zijn, maar één ding staat vast: wanneer de man het zo had gewild, dan was hij misschien nog het raam uitgekomen, maar rustig verder naar binnen. Neen, want dan was hij bezig geweest met zijn omgeving en met zijn relatie tot de omgeving. Deze man wil alleen maar duidelijk maken dat er kracht is. Hoe, dat weet hij zelf niet. En één daarvan is dan: ik ben zo geconcentreerd. Ik, let wel, ík wil dat duidelijk maken. Zonder dat er een bepaling bij is dat hierdoor de toestand van levitatie ontstaat. En dan denken anderen: O, mijn God, wat gebeurt er? Als hij nou naar niet het raam uitgaat. En daar ga je. Maar in je eigen denken, zijn denken, was hij temidden van de kring aanwezig. Dus als hij het raam uitging, moest hij ook weer terug komen. Dit is een volledig onbewust gereguleerd proces waarbij de aanleiding weliswaar een wilsactie kan zijn, maar waarbij de hele resultante door onbewuste factoren, en soms door geestelijke factoren, bepaald wordt.

Laten we een aardig voorbeeld nemen: Als u een elastiek neemt, u rekt het zover mogelijk uit, dan kunt u er geen prop mee weg schieten. Als u het half spant, gaat het wel, maar u krijgt nog niet het optimale resultaat. Wanneer het echter in de aanslag, - jongens en meisjes

zouden dat weten, vooral in de klas -, praktisch ontspannen is, dan heb je een hele hoop rek en je kunt nog beter richten ook, (dat voor de jongeren die eventueel daartoe nog genoopt zijn), en je kunt over het algemeen een beter effect bereiken. Dit is dus wat anders dan een pijl en boog. Waarom? Omdat de grootste mogelijkheid om iets in structuur te veranderen, daaraan inherente energieën als het ware te richten, ligt op het niveau van ontspanning, zodat een absolute vrijheid van beweging ontstaat. Ik weet niet of het een goed voorbeeld is, maar zoniet dan kunt u daar dadelijk over klagen. Het gaat mij erom duidelijk te maken dat het met uw denken en uw persona, hele persoonlijkheid, ongeveer zo is: natuurlijk kunt u bepaalde dingen doen in een toestand van absolute spanning, maar de effecten zijn dan op zeer korte afstand en meestal voor een kortere tijd. Hoe meer u ontspannen bent, hoe groter de mogelijkheid van verder gaande effecten. De draagwijdte is groter, en bewust of onbewust kunt u ook beter richten. U kunt dus op een verder afstand een doel raken als het ware, of een werking tot stand brengen die als het ware zichzelf continueert.

Wanneer je de energieën die in ons schuilen zou willen vergelijken met normale vormen van energie, dan zou je kunnen zeggen: in ons allen is een zeker geestelijk en materieel gewicht aan kracht aanwezig, maar het is energie van plaats: het wordt bepaald door het feit dat wij bestaan en leven, en onze eigen instelling daarbij bepaald dus de hoogte.

Nu zijn er heel veel mensen die zeggen: ja, maar ik heb enorme energieën nodig. Een groot rotsblok krijg je moeilijk in beweging, maar één kiezelsteentje van een voldoende hoogte afvallende, kan een hele lawine ten gevolge hebben. Wanneer wij bezig zijn met krachten die we allemaal proberen te reguleren, en ik ontvang het van de geest, en ik doe er dat mee, dan zijn we voortdurend bezig om een zo groot mogelijke steen te pakken te krijgen. Maar die vergt van ons zelf energie.

Wanneer we naar een hogere sfeer gaan, en hier is de aarde, dan is normaal, laten we zeggen, astraal, hier (Het medium wijst een hoogte aan). Goed, dat is een kleine afstand. Als het valt is de doorslagkracht gering. Zomerland ligt iets hoger, doorslagkracht groter. Een hoge geestelijke sfeer die ik me niet voor kan stellen, maar waar ik mee één ben: doorslagkracht enorm. Dan gaat het dus niet over de hoeveelheid alleen, maar het gaat doodgewoon over de uitwerking die het kan hebben. Wanneer u heel bewust telepathisch wilt zijn, en u zit te denken: Mien -Mien -Mien -Mien zet de kachel laag, zet de kachel laag, zet de kachel laag. Dan zal Mien misschien wel denken. god, is er iets met de kachel: nou ik zie niks, ik ga door. Maar wanneer u op een hoger niveau komt dan zegt u niet meer. Mien, zet de kachel laag, maar je hebt ergens een begrip "warmte reguleren", veel minder exact. Dat gaat eigenlijk niet uit van Mien, maar: ja, die warmte moet gereguleerd worden. Hogere wereld: hé, is het hier niet te warm, zegt Mien, en ze is niet eens persoonlijk aangesproken. Op die manier kun je dat verder uitbouwen. Je kunt leren bepaalde werkingen tot stand te brengen die eigenlijk helemaal niet meer bepaald zijn, behalve in geaardheid. Die geaardheid bepaal je door de wijze waarop je je instelt, de kracht die we gebruiken. Want dat moet je toch weten voor dat je gaat werken.

Maar wat daarna komt wordt niet meer bepaald door jezelf, door je bewustzijn. Het wordt bepaald door de verhoudingen die tussen je hoogste en je laagste voertuig bij wijze van spreken aanwezig is. En dan blijkt dat je gedachten kunt uitzenden die de hele wereld omgaan. Het is eigenlijk vaak zielig als je ziet hoeveel moeite mensen doen om een bepaald iets te bereiken. Ik heb iemand meegemaakt die in bed ging liggen, en zei: ik wil uittreden, ik wil uittreden, ik wil uittreden. En soms werkt het als schapjes tellen, dan snurkte hij. Soms bleef hij er gewoon wakker van, maar uittreden kwam er niet bij. Waarom? Omdat uittreden helemaal niets te maken heeft met wat je wilt, maar met wat zich in je afspeelt.

Als u zou willen uittreden en u wilt daar gewoon, laten we zeggen, astraal niveau en levenskrachtniveau voor gebruiken, ach, dan is het eigenlijk voldoende om je voor te stellen dat je ergens anders bent. En zodra je het gevoel hebt dát je er bent, moet je niet meer zelf het gebeuren bepalen. Je neemt waar, je bent waarnemer. Als je dat trucje kent dan kun je over het algemeen heel ver uittreden. U kunt mijnentwege een plaatje nemen van de Eiffeltoren, daar heeft u toch wel een beeld van, en u denkt bij uzelf: nu sta ik onder de Eiffeltoren. En als daar nu toevallig net een aanslag wordt gepleegd, of er een demonstratie is, (want je weet nooit wat er in Frankrijk allemaal gebeurt), dan ziet u dat. En als je dan wakker wordt, dan zegt u: hé, gek, ik heb gedroomd, er waren een aantal mensen aan het

demonstreren daar bij de Eiffeltoren. Gek is dat hé? En dan slaat u 's avonds de krant op en dan staat het er uitvoerig in. Dat was nou een uittreding.

Als u geestelijk wilt uittreden, is het natuurlijk haal erg leuk om te zeggen: ja, ik wil naar Zomerland - het geestelijk Mallorca bij wijze van spreken -, ik wil naar Zomerland, uittreden naar Zomerland. Nou, het enige wat je er van krijgt is hoofdpijn en verwarde dromen. Maar stel je gewoon voor: er is een geestelijk leven, en dat leven kent natuurlijk vormen, hoe zou het zijn? En voor je het weet heb je het idee: hé, ik zie een voorstelling ontstaan, een soort fantasie. Ga daar maar in, kijk maar rond, en voor je het weet loop je iemand tegen het lijf die je vroeger gekend hebt, en die al lang dood is natuurlijk, en je kunt er rustig mee praten. En dan kom je terug en heb je een vaag beeld van die droom.

Dan zijn er mensen die zeggen: ja, maar, als ik uittreed dan wil ik het ook precies weten. U kunt uzelf wel de opdracht geven om elke droom, elke belevenis, elke gebeurtenis van die nacht uzelf te herinneren. Dat is een autosuggestief proces, om niet te zeggen soms autohypnotisch, en hiermee kunt u inderdaad uzelf er toe brengen die dingen veel intenser te registreren, dan anders het geval is. U zult dan ontdekken dat het dromen blijven. Een uittreding is een soort droom. Hoe meer u probeert haar te bepalen hoe minder kans dat ze iets met een werkelijkheid te maken heeft. Hoe minder u echter probeert te sturen, hoe groter de werkelijkheidselementen die er een rol in spelen. Uw onderbewustzijn blijft altijd bepaalde associaties gebruiken als een soort encadrering van een geestelijk gebeuren, dat toch nooit helemaal en precies vertaalbaar is.

Nu zijn er ook mensen die zeggen: ja maar, ik wil kracht hebben, ik wil de wereld goed doen. Reagan, Reagan is zo dom, laat Reagan wijs worden. Nou ja, dan komt u ook van de regen in de drup natuurlijk, want dat werkt niet. Of u heeft een of andere Breshnev, of weet ik hoe zo iemand heet, en die wilt u dan eens even bekeren. Laat het uit uw hoofd. Hoe exacter uw voorstelling, hoe geringer de kracht en vooral: hoe groter de inspanning en hoe kleiner het effect.

Als je denkt aan vrede, probeer gewoon vrede uit te stralen, naar iedereen. Tenzij je iemand weet die erg in moeilijkheden zit, dan ga je die je eerst voorstellen en zend je die vrede daarheen. Het wonderlijke is dat u juist door alleen dit gevoel te kiezen, en verder niets, veel hogere delen van uw wezen en vaak ook andere entiteiten die daar op dat niveau leven, inschakelt en dat zo inderdaad dat gevoel van vrede of kracht wordt overgedragen. Hoe sterker uw voorstelling, hoe kleiner de mogelijkheid dat de concrete feiten naar voren komen.

Nu heb ik over verschillende bewustzijnsniveaus wat verteld en ik heb wat verteld over krachten. Ik ben me er van bewust dat dat helemaal geen volledig beeld is. Maar je moet in een inleiding als deze uitgaan van een gemiddelde. Nadruk op genezing leg ik omdat zeer velen daarin geïnteresseerd zijn. Wat ik vertel over uittreden wordt eveneens door enkele aanwezigen mee bepaald. Wat tussen ons gebeurt is een wisselwerking. U bepaalt voor een deel wat ik zeg, niet de inhoud, maar wel de beelden die ik gebruik, wel ook alle andere "benaderingsmethoden" die passend zijn voor dit ogenblik. Nu ben ik een geest, ik heb op geestelijk terrein absoluut meer mogelijkheden en vrijheden dan u in doorsnee hebt. Toch gebruik ik dit wederkerigheidsprincipe, waarom? Omdat op deze manier het 't eenvoudigste is om u bepaalde dingen bij te brengen, die u misschien weer vergeet, maar wanneer u ze nodig hebt, dan zult u ze zich herinneren. Daarom deze benaderingen. U bent nog lang zover niet in het begrip van allerhande geestelijke krachten, van de enorme energieën, die je zelfs vanuit het witte licht kunt puren. Maar u zult toch één ding wel moeten begrijpen: er is altijd een soort wederkerigheid noodzakelijk.

Je kunt niet iets vanuit je zelf voortbrengen zonder dat er ergens een antwoord aanwezig is. Effecten die wij kunnen constateren zijn in feite een soort echowerking, veroorzaakt door de kracht die we hebben uitgestuurd, en in de weergalm een antwoord gevende, dat voor ons dan heel vaak bevredigend is. Er zijn enorm veel verschillende mogelijkheden, maar al die mogelijkheden berusten op wederkerigheid. Als u iemand wilt genezen die juist net blij is dat hij ziek is, want dan hoeft hij iets anders niet, dan lukt het niet. Wanneer u iemand vrede wilt brengen die alleen gelukkig is, wanneer hij ongelukkig is, dan lukt het niet. Wanneer u iemand inzicht wilt geven die juist bang is voor inzicht, die met oogkleppen door de wereld wilt gaan, dan zult u zo iemand nooit kunnen bereiken. Er moet een antwoord zijn. Nu zult u één ding begrepen hebben. Als u zeer specifiek uw kracht gericht hebt op één punt, dan is de kans dat

in de ander daarop een antwoord mogelijk is, kleiner dan wanneer u meer algemeen iets uitstraalt.

U hebt uw menszijn gemeen. U hebt verschillende achtergronden en ervaringen. Wanneer u iets omschrijft, als het ware, dan is er de mogelijkheid dat de ander het afwijst. Wanneer u te maken hebt met iemand en u weet niet of hij gelovig is of niet, dan moet u niet zeggen: ja ik doe aan geestelijke genezing, met de kracht van de geest zal ik u genezen. U moet ook niet zeggen: geloof u aan God, dan zal God u genezen. U moet gewoon zeggen: ik zal eens kijken of ik er wat aan kan doen. Want dán kan de ander emotioneel die verklaring kiezen waardoor het mogelijk is te responderen, uw kracht te ontvangen, maar ook ze te verwerken en u dus een zeker effect te laten zien.

Dan zijn er ook natuurlijk heel veel mensen die denken: ja, ik ben dit of ik ben dat. Vanuit uw eigen persoonlijkheid, vanuit uw eigen wereld, bent u dat ook, of probeert u het in ieder geval te zijn. Maar realiseer u wel dat u veel meer bent dan u zich voor kunt stellen. Dat u anders bent dan u meent te zijn. Wilt u een reactie krijgen, dan moet u altijd responderen, dus antwoord geven op de ander, het andere, nooit uitgaan van uzelf. Wie de hoogste krachten wil gebruiken, zal leren dat openstellen, open staan voor die hoge kracht, geen kwestie is van willen, maar eerder van een hoopvolle passiviteit. Op die verwachting kan de hoogste kracht antwoorden, en ze zal geven wat je gebruiken kunt, niet meer en niet minder. Maar op het ogenblik dat je die kracht probeert te bepalen, moet er in jou de ruimte zijn om die kracht in zijn geheel te beantwoorden, en dat kun je maar zelden.

Daarom zou ik u de volgende raad willen geven (het is meteen het einde van de inleiding, dan krijgt u de kans om zelf allerhande vragen te stellen). Ga altijd uit van innerlijke rust en innerlijke vrede. Bepaal zo weinig mogelijk omtrent de kracht waarmee u werkt. Neem eenvoudig aan dat zij bestaat. Richt uw kracht algemeen. Probeer dus gewoon iemand te helpen, of te genezen bijvoorbeeld, maar probeer niet, tenzij u heel erg ver bent gevorderd in dat vak, om specifiek dit of dát te genezen. Het lichaam van uw patiënt weet heus wel wat er nodig is. Een algemeen gegeven kracht wordt daartoe zeker gebruikt.

Wanneer u niet weet wat de juiste behandelingswijze is, wees leeg. Denk eigenlijk aan niets, behalve misschien een heel klein beetje aan het feit dat de kracht er is, waardoor het kan gebeuren en laat het dan zich ontwikkelen. U zult met verbazing zien dat uw handen, maar ook uw gedachten, alles wat u zich maar voor kunt stellen, tot zelfs misschien de adviezen die u, zonder het zelf helemaal te beseffen waarom, geeft, juist zijn. Vraag u nooit af met welke kracht u bezig bent. Wanneer u zelf het goede wilt, dan kan die kracht niet anders dan goed zijn. Laat het energiepeil bepalen door het onbewuste deel van uw persoonlijkheid. Het zal u helpen zoveel mogelijk kracht op te nemen en door te geven, zonder dat gelijktijdig enige beperking, afremming of overmatige belasting van uw persoonlijkheid ontstaat.

En ten laatste: beseef heel goed, dat u door de wereld waarin u leeft, de wijze waarop u bent opgevoed, gelooft, werkt, een groot gedeelte van de krachten die, in uw persoonlijkheid en in de wereld om u heen - geestelijk en stoffelijk - schuilen, niet beseft, of niet in de juiste samenhang kunt beseffen. Onbewust doet u dit grotendeels wél, zelfs stoffelijk, en geestelijk wéét u, maar dat is niet in uw dagbewustzijn aanwezig. Laat in hemelsnaam het werkelijke weten, in God weet hoeveel levens, en hoeveel fasen in een hiernamaals, ontstaan, gewoon werken door uw persoonlijkheid. Pas wanneer u geheel hebt geleerd hoe, u dit kunt doen, zult u langzaam maar zeker leren niet welke krachten u werkt in een bepaald geval. U gaat aanvoelen. Maar zelfs dan moet u niet proberen die kracht als het ware te bestellen. Laat de kracht werken uit het geheel van uw persoonlijkheid, op grond van een totaalbewustzijn, dat u bezit maar waartoe u gemiddeld geen toegang zult vinden.

Na de pauze kunt u vragen over dit alles stellen. Ik kan natuurlijk geen antwoord geven op vragen als: hoe moet ik dit of dat geval genezen? Dan zou ik te zeer op persoonlijk niveau moeten werken. Ik zal proberen al uw vragen zo goed en zo duidelijk mogelijk te beantwoorden. Nu echter is het tijd om u eerst eens af te gaan vragen of u wat te vragen hebt, en zo ja, wat. Voor mij betekent het dat ik het medium de illusie kan geven, dat hij weer met rust is gelaten, en dat het dus gelukkig alweer voor de helft voorbij is. Tot straks.

DISCUSSIE

- ❖ *U zegt dat je niet moet genezen, of met krachten werken, als je ziek bent. Welke criteria moet je hiervoor bij jezelf checken? Ik bedoel je kunt niet elke keer naar de dokter om dit te laten controleren. En geldt dit ook op psychisch terrein, bijv. na een ruzie met de buurman?*

Ja, ongetwijfeld. Het criterium is heel eenvoudig. Heb ik het gevoel dat er pijnen zijn, voel ik wat onbehaaglijk, of ben ik om een of andere reden opgewonden of erg mistroostig, dan kan ik, op dat ogenblik althans, niet goed werken. Ik kan niet genezen. Ik kan niet goed gedachten uitsturen en zelfs wat ik van buitenaf ontvang is vertekend. Is er sprake van kleine pijntjes, ontspan u volledig, concentreer u op licht, of op een kleur, en zeg tegen uzelf: nu zal het wegzakken. U zult ontdekken dat na ongeveer vijf tot tien minuten van die ontspanning, heel veel van die kleine euvelen zijn verdwenen, misschien met uitzondering van kiespijn. Ze irriteren u dan niet meer en u kunt rustig werken. Wanneer u psychisch om een of andere reden opgewonden bent of mistroostig, mediteer. Probeer daardoor in een toestand te komen waarbij die ergernissen niet meer bestaan: het weten is er nog wel maar het doet je niets meer. Op dat ogenblik kun je wel werken. Het criterium is dus: voel ik mijzelf prettig en evenwichtig. Wanneer er dan een lichamelijke kwaal is, die u niet irriteert, is de kans betrekkelijk klein, dat dit schade toebrengt. Zeker wanneer u probeert u helemaal open te stellen voor alle andere en hogere krachten die u eventueel kunt bereiken.

- ❖ *Maar mijn ervaring lijkt het me dat men vele esoterische handigheden en wetmatigheden in de uittreding automatisch toepast, terwijl men vaak rationeel, als men deze zaken als de tafel van 4 wil leren opdreunen, er vaak mee heeft. Is hier sprake van een opgebouwde kennis in een hoger voertuig?*

Ik weet niet of je het kennis mag noemen. Ik zou het liever begrip noemen. De hogere voertuigen hebben over het algemeen al meerdere stoffelijke bestaansvormen mede in zich opgenomen, met de ervaringen ervan. Ze zijn bekend met hun eigen wereld, als het ware, en ze reageren daarop dus volkomen instinctief normaal, zoals u dat bijv. vaak doet in het verkeer. Wanneer u het echter wilt onderwerpen aan het stoffelijk denken, moet u niet vergeten dat het paranormale op zijn minst genomen a-logisch en dus niet logisch is. U bent opgevoed om te redeneren in termen van oorzaak en gevolgen alle logische samenhangen, die voor uw stoffelijke wereld voor een groot gedeelte toch bepalend schijnen te zijn. Wanneer u die dingen uitschakelt is er dus inderdaad een begrip – je kunt niet zeggen: kennis, dacht ik, omdat het niet op feiten alleen berust, maar eerder op aanvoelen -, waardoor je de juiste oriëntatie vindt, zeker bij uittreding.

- ❖ *Is het handig om de uittreding net als de droom, naar individuele symboliek te vertalen? In hoeverre zijn de droomsymbolen gelijk aan deze in de uittreding?*

Tijdens de uittreding zijn er geen symbolen, zijn er alleen werkelijkheden, maar vergeet één ding niet: uw hersenen moeten die herinnering opnemen en verwerken. Voor een groot aantal zaken waarvoor geen directe referentie, aanwezig is, wordt dan vaak een symbool gebruikt. Deze symbolen zijn analoog aan de droomsymbolen. Ze zijn vaak identiek, maar niet altijd. Het belangrijke bij de herinneringen aan een uittreding, is om de sfeer waarin u beleefde, te gebruiken als basis voor de interpretatie van eventueel aanwezige symbolen.

- ❖ *Hoe zit het met de mogelijkheden van schouwen en aflezen (van mensen bijv.) op verschillende niveaus?*

Schouwen is voor een groot gedeelte eigenlijk ook aflezen. Het spijt me dat ik het moet zeggen, maar er zit dan altijd een relatie met de persoonlijkheid van de ander in verwerkt. Bij schouwen en aflezen hebben wij altijd te maken met een verstandelijke verklaring aan de hand van niet-redelijk opgedane gegevens. Het is duidelijk dat wij, zodra wij op een hoog geestelijk niveau schouwen, niet in staat zijn het geschouwde hoe dan ook weer te geven. Dat houdt in dat schouwen alleen tot, zeg maar, Zomerland niveau nog redelijke resultaten kan geven. Aanvoelen kan verder gaan, maar gaat het verder dan krijgen we weer die symboolvertaling, waarover ik zo-even heb gesproken.

- ❖ *Is het niet zo, dat wanneer magisch met de kracht gewerkt wordt, juist wel een duidelijk omschreven doel nodig is, al is het maar voor de controleerbaarheid?*

Dat is inderdaad waar, maar we hebben het vanavond niet gehad over magie, en ik heb dat opzettelijk ook buiten beschouwing gelaten. De magie is n.l. het scheppen van een soort

tweede werkelijkheid, waarbinnen nauwkeurige planning, precies volbrengen van alle juiste daden, het aanwezig zijn van de juiste symbolen en zo een heel grote rol speelt. We leven dan in een andere werkelijkheid, hebben daar een voorstelling nodig, omdat deze voorstelling in feite de lens is, waardoor de krachten die we opwekken in brandpunt gebracht worden.

❖ *Hoe kun je als mens geestelijke krachten gebruiken om extreme koude, warmte, pijn en honger te doorstaan?*

Wanneer u zich los kunt maken - en meestal is dat een beetje een contemplatieve bezigheid, een beschouwing van een innerlijke werkelijkheid of desnoods van schoonheid en begrip van vrede -, kan dit u er toe brengen uw lichamelijke gevoelens uit te schakelen. Wanneer u daarbij dan verder het denkbeeld blijft koesteren: zolang ik dit heb, ben ik normaal, zal uw relatie tot uw omgeving door verandering van lichamelijke reacties inderdaad normaal worden gemaakt. Anders gezegd: wanneer je het erg koud hebt, voert het lichaam zijn eigen temperatuur zodanig op, of doet ze zodanig afnemen, dat een aanpassing is bereikt, waarbij de kou u niet meer - ook niet lichamenlijk - teistert. Wat betreft honger: hongergevoelens zijn soms een teken dat het lichaam voedsel nodig heeft. Deze zijn over het algemeen heel moeilijk te onderdrukken, maar wat honger noemt is over het algemeen een teken dat uw maag te ver leeg is geraakt. Wanneer u echter stelt dat dat normaal is, houdt de honger op. Het is dus hier weer in een innerlijke beschouwing zeggen. Dit is niet belangrijk. Het lichamenlijk facet blijft nog even bestaan, maar verandert voor uw ervaren enorm, en vergt dus geen aandacht meer. Wat pijnonderdrukking, betreft: er zijn twee methoden. De eerste is een suggestieve, waardoor je zegt: deze pijn is van geen belang. De signalen blijven wel doorkomen, maar u reageert daar niet meer op en wordt in uw belangstelling en lichamenlijke gerichtheid daardoor ook niet meer belemmerd. De tweede methode is in jezelf een innerlijke vrede vinden. Indien u deze vrede kunt vinden, schakelt u het besef van de pijn uit, maar gelijktijdig bereikt u in uzelve een zodanig energiegeheel met meestal hogere krachten, dat daardoor eventuele tekorten lichamenlijk worden aangevuld, en in vele gevallen na de meditatie zelfs de pijn verdwenen blijkt te zijn.

❖ *Is het ook mogelijk, een bewust contact te hebben met dat gedeelte van ons dat in contact staat met dat hoger weten (sferen, e.d.)? Zo ja, hoe?*

Mag ik dit antwoorden met een tegenvraag: als u geen chinees spreekt, hoe wilt u dan een ideale conversatie voeren met een chinees die geen enkele andere taal spreekt? Uw hoger bewustzijn heeft een, zeg maar, belevingsvoorstelling. Een wereldvoorstelling, die geheel niet meer beantwoord aan datgene wat voor u wereld, wereldvoorstelling, "ik" begrip betekenen. Een bewust benaderen kan wel plaats vinden, maar het houdt dan in dat het stoffelijk besef wordt uitgeschakeld en dat het ook niet in staat is gegevens terug te brengen. Wat je van het hoger ik beleeft, kan wel worden omgezet in emoties. Deze emoties kunnen dan voor een deel in verstandelijke gegevens - meestal oorzaak en gevolg verklaringen - worden omgezet. Maar, tenzij u alleen terug wilt gaan naar herinneringen van bijv. vorige levens, is de kans betrekkelijk klein dat u resultaten krijgt die bevredigend zijn. Probeert u terug te gaan naar vorige levens dan is het een proces waarbij een stoffelijke ervaringen u zoekt te herinneren en waarbij een groot gedeelte van de geestelijke betekenis daarvan eveneens onbeseft blijft.

❖ *Hoe komt een juiste gegevensoverdracht tot stand?*

Dat ligt eraan wat u juist noemt, natuurlijk. Een gevoelsoverdracht komt dan tot stand wanneer in u een bepaald gevoel, een emotie, sterk is en de ander gevoelig is voor die emotie. We krijgen dan wat men wel eens een empathische werking noemt, dat de bestemming van de een door de ander zodanig wordt weerkaatst en overgenomen, dat voor beiden, met een kleine wijziging in de oorspronkelijke emotie, een volledige gelijkheid van denken en gevoelens ontstaat. Dit kan ook op afstand gebeuren.

❖ *Men associeert Meesterschap met "vermogen" met beheersing. Om welk vermogen gaat het eigenlijk? Zo'n meester hoeft toch niet meer doelpunten te kunnen maken dan een Cruyff, of beter te kunnen koken dan een goede kok?*

Dat ligt eraan of hij dus meester is in het voetballen of in het koken. Maar wat men Meester noemt is in feite alleen maar iemand die een zodanig bewustzijn heeft, dat hij een grotere wereld beleeft. Waarin samenhangen dus op een andere manier verwerkt worden, waarin krachten en gegevens die voor u iets bijzonders zijn, eigenlijk normale levensverschijnselen zijn geworden. Een Meester behoeft dus geen beheersing te bezitten zoals u die pleegt uit te leggen. Maar door zijn ander begrip van de wereld zal hij in vele gevallen een gedrag vertonen

dat voor u, of beheerst, of onverschillig zal schijnen. Het houdt echter alleen in dat de betekenis van de dingen niet voldoende is om deze persoon daardoor in beweging te brengen.

- ❖ *Was Uri Geller inderdaad in staat om met gedachtekracht: a. een schip tegen te houden, b. een kabelbaantje naar de Matterhorn tegen te houden (dit zou zelfs wetenschappelijk gecontroleerd zijn), c. stilstaande klokken weer te laten lopen, (een TV experiment). Wat is echt, wat is faking? En hoe doet hij dat?*

Ja, bepaalde geheimen mag ik u niet vertellen, uiteindelijk was en is Geller ook een heel goed goochelaar. Maar hij kon met gedachten, soms, lang niet altijd, metalen voorwerpen verbuigen. Dat kunnen trouwens heel veel mensen wanneer ze gebruik maken van hun eigen uitstraling. Men maakt daardoor de onderlinge moleculaire samenhang iets losser en later keert het weer naar de normale status terug. Vandaar ook het strelen dat heel vaak gebruikt wordt voor het buigen van lepels en vorken. Het herstellen van uurwerken. Wanneer er een belemmering is die onbelangrijk is, bijvoorbeeld een stofje, dan kan de gedachte aan het lopende uurwerk inderdaad ten gevolge hebben dat het tijdelijk die zaak overwint. Maar als de veer gebroken is, wordt die niet heel. Wanneer de onrust geheel ontregeld is, zal die onrust niet plotseling weer geregeld zijn. Geller heeft ook dit soort dingen niet tot stand gebracht. Wel heeft hij vervuilde, of lange tijd niet gebruikte voorwerpen, met spanning op de veer bijvoorbeeld door suggestie, plus medewerking van degenen die die suggestie ondergaan, weer aan het werk gezet. Een schip tegenhouden is zover mij bekend hem nooit werkelijk gelukt. Het stilzetten van een kabelbaantje heeft wel veel geld gekost, maar weinig geestelijke kracht.

- ❖ *Saint Germain "vergaf" naar zijn zeggen, het onedele metaal z'n onzuiverheid, voegde er in liefde, "de violette vlam" aan toe, en vormde het aldus om tot goud. Is er voor zo'n omzetting persé scheikundige kennis nodig, zoals een chemicus die bezit: en vindt het proces op dezelfde wijze plaats als een "gewone" scheikundige omzetting?*

Dat laatste dat zou ik niet willen bevestigen. U vergéét een ding: Le Comte de Saint Germain was onder meer alchemist, daarnaast een uitstekend hypnotiseur en suggestor. Hij paarde geestelijke wetenschap en kennis aan bepaalde trucs, die eerder op een kermis thuis zouden horen. Wat hij zegt is alleen in zoverre waar dat iemand met kennis van een metaal, en de samenstelling daarvan, door het daarop richten van zijn energie veranderingen in de opbouw van het atoom, en eventueel dus ook van de moleculaire structuur, tot stand kan brengen. Om dit het "vergeven van zijn onedelheid" te noemen, lijkt mij eerder een poging om de rede van de toeschouwer te vergeven.

- ❖ *Waarop berust het vermogen tot "onzichtbaarheid" (zich onzichtbaar kunnen maken (voor toeschouwers, of leerlingen))?*

Ja, daar zijn verschillende methoden voor. Meest eenvoudige is de suggestieve. Wanneer je sterk genoeg uitstraalt dat je er niet bent, zien de mensen je eigenlijk wel, de visuele reactie is dus wel aanwezig, maar het bewustzijn neemt deze niet op. Dan is er een tweede methode die veel ingewikkelder is en alléén door degenen die vergevorderd zijn gebruikt kan worden. Je kunt namelijk je eigen aura zodanig polariseren dat lichtstraling daardoor wordt afgebogen. Het nadeel is dat je alleen met een soort helderziendheid kunt waarnemen omdat de eigen ogen in duisternis zijn gehuld zolang als deze toestand continueert. En dan is er nog een heel eenvoudige methode, dat weet u van vroeger waarschijnlijk, "de butler heeft het gedaan". Als je ergens iets wilt gaan doen en je loopt er gewoon bij, kun je opvallen, maar loop nou met een wagentje voor je uit van de postbode, en eventueel nog een PTT-pet op, en niemand ziet je, want je bent een normaal verschijnsel. Het enige wat ze doen is even kijken of er wat in de brievenbus ligt. Dat soort van onzichtbaarheid is voor iedereen haalbaar. Pas je aan aan het milieu. Als u per ongeluk op een naaktstrand terecht komt en u wilt niet opvallen, trek alles uit, dan bent u een van de massa en dan zullen er maar weinig zijn die zich u specifiek herinneren. Blijf aangekleed doorlopen en iedereen heeft u nadrukkelijk gezien en kan u ook nadrukkelijk omschrijven.

- ❖ *Waarop berust het vermogen (zoals Sai Baba heeft) "visioenen te scheppen": zich aan volgelingen te manifesteren als bijvoorbeeld Boeddha of Krishna?*

Och, dat vermogen is eigenlijk heel eenvoudig. Wanneer de eigen geest zich los kan maken van het lichaam bestaat de mogelijkheid om zich te manifesteren, eventueel zelfs op meerdere plaatsen gelijktijdig, in voertuigen die uit astrale materie zijn gemaakt en geheel of gedeeltelijk verdicht zijn, zodanig dat de visuele waarneming mogelijk wordt. Is de verdichting voldoende dan zijn ze ook nog fotografisch vast te leggen. Daarnaast bestaat de methode van

concentratie. Het uitzenden van gedachten, inclusief het "ik" beeld, naar anderen, kan voor anderen die illusie, of zo u zeggen wilt, het visioen van persoonlijke aanwezigheid en zelfs communicatie, doen ontstaan, ofschoon er geen sprake is van een feitelijke aanwezigheid, of zelfs maar een geestelijke aanwezigheid, anders dan door concentratie bepaald.

- ❖ *Kon de laatste leraar ook op grote afstand zijn lichaam plotseling verplaatsen, bijv. van Bagdad naar Zuid India? En kon hij zonodig over een ravijn stappen of "zweven": wat gebeurde daar? Levitatie?*

Wanneer hij over een ravijn zweeft, is er inderdaad sprake van levitatie. Maar wanneer we denken aan de snelle verplaatsing, dan hoeven we heus niet alleen aan de Wereldleraar, aan de groten te denken. Denk bijvoorbeeld aan de wijsgeer Apollonius, die voor een gerecht in Rome stond, vrij werd gesproken en op het zelfde ogenblik, of zeer kort daarna, bij Ostia werd gezien, op een afstand die hij zelfs met paard en wagen, of, hoe heette dat, strijdwagen of zo, niet eens had kunnen afleggen. Wanneer ik mij volledig concentreer op een plaats, die mij dan wel bekend moet zijn, waaraan ik een duidelijke voorstelling moet hebben, kan ik mij zelf de-materialiseren en re-materialiseren, omdat mijn geestelijk beeld belangrijker is dan mijn stoffelijke en daardoor het stoffelijke in zijn samenhang tijdelijk ontbonden kan worden, waarna het zich kan bewegen met snelheden die die van het licht soms benaderen, in ieder geval die van het geluid verre te boven gaan.

- ❖ *"Over het water lopen" is een kwestie van beheersing, zegt men. Beheersing waarvan?*

Beheersing van het eigen voorstellingsvermogen, waardoor het het water, normalerwijze amorf, als het ware onder je voeten het gevoel geeft van een wat veerkrachtige maar toch solide bodem. Dat is iets wat vele wijzen hebben geleerd. Wanneer je niet denkt aan water als iets waarin je zinken kunt, kun je er over heen lopen, zolang je maar blijft beseffen dat je niet zinken kunt. Een leuk voorbeeld hiervan vindt u terug in de Evangeliën. Wanneer Jezus naar de vissersboot wandelt over het water en Petrus heel getrouw achter hem aan sukkelde, totdat hij denkt: wat doe ik? Waarop hij roept: Heer, redt mij, want ik zink. Hij had dus kennelijk niet leren zwemmen. Het is een kwestie van *mind over matter*, om het zo eens te zeggen. Wanneer het voorstellingsvermogen absoluut is gaat er van het ik een straling uit, waardoor materie geneigd is zich aan deze voorstelling te onderwerpen. Daarom kun je dan ook door muren lopen, waar een ander zich een buil aan stoot. Overigens wil ik u de raad niet geven met dit laatste te beginnen. En als u eenvoudig over het water wilt wandelen, zorg dat u weet waar de paaltjes staan.

- ❖ *Moet iemand die regressietherapieën uitvoert, liefst niet ook helderziend zijn? Of is gewoon hypnotische kundigheid en ondervragingstechniek voldoende?*

Regressietechniek op zich zelve gaat uit van kundig hypnotisch inwerken, daarnaast, tijdens dé-suggestief en dus juist stimuli geven, al dan niet in de vorm van vragen, soms ook in de vorm van feitelijke vaststellingen of opdrachten. Helderziendheid kan daarbij een voordeel zijn omdat het aanvoelen van de persoonlijkheid van de ander het dan mogelijk maakt bepaalde onbelangrijke perioden als het ware te overspringen, maar noodzakelijk is het mijns inziens niet.

- ❖ *Op één van de Steravonden (1981) werd gesteld: Er is - op dit moment reeds - een kracht aanwezig, die zonnestelsels kan scheppen of doen exploderen kunt u dit nader toelichten? Een Jezus, Boeddha en Mohammed tezamen lijken me hiertoe niet in staat.*

O, vergist u zich niet. Ik zal proberen om het duidelijk te maken, maar het is een tamelijk moeilijke vraag, dat moet u wel begrijpen. De basis van de Kosmos is een energie die in afzonderlijke delen zonnen, melkwegstelsels, planeten, enz., en eventueel ook levende wezens dus, in stand houdt en daarvan de basismaterie uitmaakt. Wanneer nu een aantal entiteiten aanwezig zijn die in staat zijn hun beperkt Zijn zodanig te vergeten dat ze een eenheid vormen met deze oerkracht, dan kun je zeggen dat er op dat ogenblik er een energie aanwezig is groot genoeg om zonnen te doven of te doen ontstaan, om sterrenstelsels te scheppen of te vernietigen. Dat is de kernkracht waar alle dingen mee verbonden zijn, waar alles uit voortvloeit. Soms kun je die kracht beleven. Een mens die het beleeft komt in een toestand van vergetelheid of verrukking terecht, waaruit later meestal niet veel meer blijft dan herinnering aan licht en innerlijke vreugdigheid, en vaak ook een voor de persoon ongewone energie. Een entiteit die gegaan is tot aan het witte licht, of zelfs in dat witte licht zichzelf voor het eerst ontmoet heeft, heeft een besef - ik zou niet van voorstellingsvermogen durven spreken in dit verband - waardoor gelijktijdig beperkte vormen en de totaalkracht, waarin ze

eigenlijk alleen een soort tijdelijk geïsoleerde uitsparing vormen, zijn. En zo iemand kan de verhoudingen dan inderdaad veranderen. Ik wil er aan toevoegen: uit de aard der zaak is een dergelijke uitlegging zéér vereenvoudigd, omdat factoren die daarin een rol spelen stoffelijk niet uitdrukbaar zijn.

❖ *Wat is voor entiteiten het maximum aan krachten wat ze kunnen gebruiken? Hebben ze de mens altijd nodig als tussenpersoon en in hoeverre kunnen ze zelf krachten overdragen?*

Ja, dat is afhankelijk van de entiteit. Er zijn entiteiten die, wanneer ze dat willen, zichzelf in een menselijke vorm zonder meer kunnen manifesteren bijvoorbeeld. Maar degenen die dit kunnen doen, zullen dit alleen bij grote uitzondering doen, omdat hun totale belangstelling zaken omvat waarbij het menselijke grotendeels onbelangrijk wordt. Een entiteit die tot het hoogste licht behoort kan inderdaad scheppende krachten uitzenden, die kan doden op doen staan, bij wijze van spreken. Maar er zal maar zelden een reden zijn om het te doen. Dus gebeurt het praktisch niet. Wij zelf behoren tot die entiteiten die nog, zeg maar, in de groei zijn. Of in bepaalde gevallen zelfs nog zullen moeten incarneren. Wij hebben dus een voorstellingsvermogen dat wel wat ruimer is dan het uwe, maar begrip dat even als het uwe nogal beperkt is, en dit betekent dat de krachten die we op kunnen brengen, en waarmee we kunnen werken, eveneens beperkt zijn.

❖ *Ik wil wat vragen over de Engelsman die het raam uitzweeft. Wat voor mechanismen zijn er van kracht die kennelijk sterker zijn dan de werking van de zwaartekracht?*

In de eerste plaats: er is geen zwaartekracht. Er is alleen een massabeweging, waardoor het verschijnsel, dat wij zwaartekracht noemen, in werking treedt. Dat wil zeggen: dat een aantrekkende relatie met omringende voorwerpen wordt aangegaan, waarbij de grootste massa de grootste aantrekkingskracht heeft. Maar op het ogenblik dat je je daar van losmaakt of een kracht genereert die als het ware zwaartekracht opheft, dan is er geen zwaartekracht. Overigens, die Engelsman moet wel degelijk zwaartekracht ervaren hebben, anders zou hij n.l. naar boven gevallen zijn. We mogen hierbij vergelijkend denken aan een sterke magneet die op wisselstroom werkt, waarbij het fluctuerend magneetveld een behoorlijk zwaar stuk materie schijnbaar doet zweven. Stel u voor dat de Engelsman, in zich door het fluïde wat wordt afgegeven, door de toestand waarin zijn bewustzijn zich bevindt, een soortgelijk veld genereert, dat zich instelt niet op de directe aantrekkingskracht, maar op een vaste relatie tussen aantrekkingskracht van de aardkern en het niveau waarop hij zich beweegt. Dan kan hij zich over de hele wereld verplaatsen zonder iets in hoogte te variëren en gelijktijdig toch, vanuit uw standpunt, zweven tegen de zwaartekracht in. Maar hij gaat niet tegen de zwaartekracht in, hij heft door zijn uitstraling voor zich de zwaartekracht gedeeltelijk op.

❖ *Er is wel eens gesteld dat een atoombom in de nabijheid van een Boeddha-, of misschien op een piramide van Cheops niet zou kunnen ontploffen. Is dat letterlijk te nemen?*

Nou, bij de Piramide van Cheops, daar durf ik mijn hand niet voor in het vuur te steken, ik heb er trouwens geen meer. Maar een Boeddha, die zich bewust is daarvan, kan inderdaad de ontlading, d.w.z. dus de splijtingsprocedure, afremmen en tot stilstand brengen. Een atoomexplosie is namelijk gebaseerd op een zeer snel toenemend aantal vrije deeltjes, elektronen spelen daar een heel grote rol bij, waardoor het ontbindingseffect van steeds meer atomen mogelijk wordt. Dit gaat dan in zo'n snel tempo dat men in enkele seconden een behoorlijk grote massa volledig kan doen opgaan in vrije deeltjes, waarbij de bindende energie voor een groot gedeelte wordt omgezet in hitte, voor een ander deel echter in versnelling van deeltjes, zodat een zeer sterke radiatie ontstaat van grote hardheid. Wanneer een Boeddha echter zegt: ik ben vrede en rust, dan beperkt hij daarmee het proces in zijn omgeving tot die zelfde rust en geleidelijkheid. En bij een geleidelijk vrij komen van elektronen ontstaat niet die massale aantasting van atoomstructuren, waardoor een atoombom in feite explodeert.

❖ *U sprak over het aanvoelen van een hoge sfeer, wat dan vertaald zou worden in een emotie, en dat eventueel wordt vertaald in een verstandelijke weergave. Die vertaling, gebeurt dat middels een resonantie? Of hoe moet ik me dat voorstellen?*

De vertaling is associatief. Mag ik het heel kinderlijk zeggen, en misschien toch het duidelijkste? Een kind is altijd ontzettend blij, wanneer het een ijsje krijgt. Dat is waardering van de omgeving, het is een heerlijke smaak, het is iets hebben wat een ander niet heeft, het is verrukkelijk. Dat kind maakt nu een hogere geestelijke beleving mee, een gelijke emotie van waardering en verrukking tot stand brengt. Het kind vertaald het dan: ik heb geestelijk een ijsje gekregen en dan blijken de hersenen dus een associatief beeld te gebruiken om een totaal emotionele procedure als het ware te vereenvoudigen en weer te geven.

SLOTREDE

Vrienden, dan geloof ik dat we zo'n beetje aan het einde zijn gekomen van de vragenreeks. Ik mag zeggen: er waren er een paar bij die mij zeer interesseerden, maar er waren er ook bij die mij wel even verbluft deden staan, al heb ik ze naar beste weten beantwoord. Wanneer wij denken een bewustzijnstoestanden, denken wij heel vaak ook aan onstoffelijke toestanden, maar onstoffelijke toestanden bezitten geen bewustzijn in menselijke zin. Het is een totaal andere situatie, een totaal andere bestaansbeleving.

Het zal u duidelijk zijn dat we daarom, alleen hierdoor reeds, beperkt blijven tot al datgene dat direct of indirect met de stof samenhangt. Ik heb geprobeerd u duidelijk te maken dat er verschillende soorten van zijn, maar ik ben zo vrij geweest om de hogere krachten niet afzonderlijk te noemen, maar ze samen te vatten onder "geestelijke energieën", van welke aard dan ook. Ook dat heb ik opzettelijk gedaan. Het is n.l. niet mogelijk dergelijke krachten stoffelijk voldoende duidelijk te omschrijven, je zou er heel wat door tot stand kunnen brengen. U hebt echter in uw eigen wezen, levenskracht of Od-kracht, een vorm van energie die ten dele voortkomt uit omzettingsprocessen in uw lichaam, maar ten dele ook uit uw persoonlijke omgeving. U voedt deze krachten ook steeds door delen daarvan uit uw omgeving op te nemen. Deze kracht kan dan weer stoffelijk worden omgezet in zenuwkracht, en deze zenuwkracht is het die bij het zogenaamde magnetiseren, magnetisme dus, de hoofdrol speelt.

Dat daarnaast andere bronnen zijn waaruit wij kracht kunnen op nemen, zal u zonder meer duidelijk zijn. U moet echter beseffen dat we altijd de krachten in onszelf moeten omvormen tot zij bruikbaar zijn op het niveau waarop wij werkzaam zijn. De samenhang tussen deze dingen is aan te voelen, ze is heel vaak moeilijk te omschrijven. Bij dit alles is uw voorstellingswereld veel belangrijker dan u denkt. Een mens die positief denkt, overwint vele bezwaren, ook lichamelijke, waaraan een ander ten onder gaat. Een mens die in zich rust vindt, kan veel juister en veel sneller reageren dan een mens, die ten hoogste gespannen is. Deze is namelijk geneigd om fouten te maken of eenzijdig te reageren. Wanneer u aan het einde van deze lezing nog een conclusie kunt verdragen, dan zou ik u deze willen voorleggen: Zoek altijd in jezelf rust en vrede. Doe dit zonodig door even het eigen bewustzijn van problemen en bezwaren uit te schakelen, zover u maar kunt. Wanneer u kracht nodig hebt, probeer die kracht niet bewust op te wekken, maar realiseer u, of stel u voor, dat zij aanwezig is. Hierdoor worden de krachten in en rond u voor u toegankelijk.

En ten laatste: probeer niet met deze krachten die zaken te doen, die u in uw wereld normalerwijze op een andere manier tot stand brengt. Want u bent georiënteerd op uw eigen wereld. Wanneer u dit regelmatig doet, vervreemd u niet alleen ten dele van uw eigen wereld, maar daarnaast brengt u voor uzelf toenemend problemen teweeg, omdat uw wereld niet meer kan beantwoorden aan uw voorstelling of verwachting. Er zijn vele vormen van kracht. U kunt ze allen, wanneer ze noodzakelijk zijn, ook in de stof bruikbaar maken en richten. Maar doe dit zo weinig mogelijk. Alleen op deze wijze kunt u uw krachten ten volle gebruiken wanneer ze nodig zijn.

Hoe meer u zich aanwent om met geestelijke krachten dingen te doen, die even goed normaal gedaan zouden kunnen worden, hoe groter de mogelijkheid is dat u uw eigen voorstelling van die krachten zo zeer eenzijdig richt en beperkt, dat u ze niet meer kunt gebruiken voor alle doeleinden waarvoor ze uiteindelijk geschikt zijn. Besef: in u is een kracht die het mogelijk zal maken al dat geen wat volgens uw innerlijk weten noodzakelijk is, inderdaad te bereiken en tot stand te brengen. Maar het is geen middel om u stoffelijke moeiten te sparen. En daarmee vrienden, dank ik u voor de mij verleende aandacht en hoop ik dat ten aanzien van hetgeen ik naar voren heb gebracht, - er zitten heus een aantal punten bij die voor de meesten van u nog van belang zijn -, u niet zult zeggen: nou ja het was maar zo'n beetje geklets. Het was veel meer. Ik heb u een basisopleiding aangeboden die u zelf in de praktijk kunt omzetten. Ik hoop dat u daarin zult slagen.

Ik wens u in ieder geval, ongeacht al of niet pogen en slagen, verder een hele prettige avond, en een zeer gezegende nachtrust.

Goedenavond.